

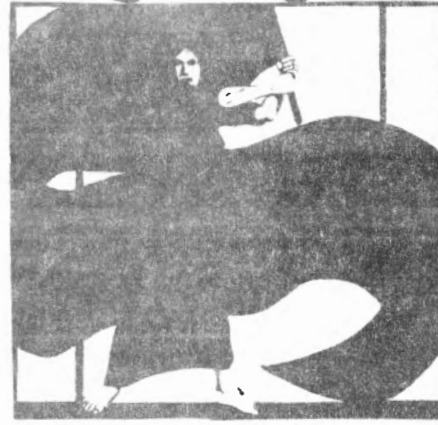
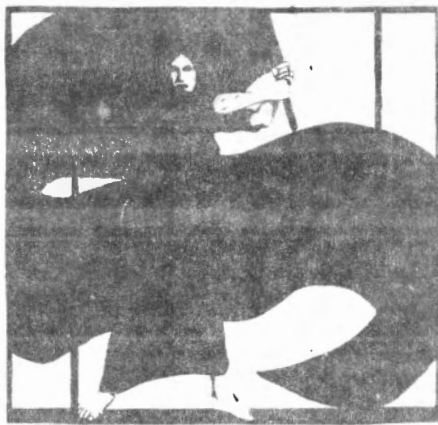
FRAM KAMERATER

februar 77

8.mars 1977

— kamp mot all kvinneundertrykking!

INNHold:

1. Massemobiliseringa til 8. mars.
2. Advarsel mot 1. mai-kveleren i Trondheim.
3. Spre kommunistisk propaganda i 8. mars rørsle.
- 4.

TRONDHEIM TORSDAG 17. FEBRUAR
I STORSALEN FOLKETS HUS KL. 1930

PRESENTASJONSMØTE
FAGLIG 1. MAIFRONT

- FØRSTE STORE MOB. OPPGAVE FOR 1. MAIGRUPPENE.
- ALLE MEDLEMMER HAR MØTEPLIKT
- ALLE MEDLEMMER HAR MOB. PLIKT

MELDING FRA REDAKSJONEN:

FK-red. har hatt til dette nummer, redusert kapasitet. Dette nummer av FK skal ikke danne mønster for framtidige FK'er, men vi vil samtidig slå fast at FK ikke bare er ei redaksjons avis, men også et organ for alle medlemmer til å bruke flittig. La for eksempel diskusjonene på kvinnespørsmålet i avdelingene resultere i artikler i FK.

KK-KAMPANJEUKA GA STORE RESULTATER

MÅLSETTINGA FOR INNSPURTEN ER KRAFTIG OVEROPPFYLING

Etter kampanjeuka som har vært gjennomført i partiet og studentforbundetv har vi nådd 87 % av målsettinga for distriktet. Det betyr at kampanjeuka brakte oss nesten 30% framover, et svært bra resultat. Dette viser oss at når den politiske linja er riktig og arbeidsmetodene er nøye gjennomdrøfta, så kan vi oppnå svært store resultat på ~~XXXX~~ kort tid. Dette er en meget viktig lærdom.

For det første så var det helt riktig å satse på en mer kollektiv stil, til diskusjoner, til at fremskredne kan dra med seg tilbakeliggende, at 2 og 2 gjensidig kontrollerer at alle gjør jobben. Før kampanjeuka hadde bare litt over 50% av partiets medlemmer verva abonnenter utenom seg sjøl. Etter kampanjeuka har nesten alle medlemmer verva minst en abonnent. Det betyr at partiet først nå er mobilisert og deltar med alle krefter som partiet rår over. Dette er det viktigste resultatet av kampanjeuka.

For det andre så var det helt riktig og nødvendig å prioritere kampanjeuka så høyt ~~xxx~~ at kameratene satte av den tida som trengs, gjennomføre en konsentrert innsats og ikke ~~stille på~~ ^{helde} møter.

KK-kampanja er fortsatt hele partiets hovedoppgave, også i vårt partidistrikt. Dette gjelder fram til 8. mars. Når vi alt har nådd 87% 15/1,2 måneder før kampanja skal avsluttes, så må vi advare mot alle tendenser til å hvile på laurbæra- vi må ikke tillate at kampanjestilén forsvinner. All sjøltilfredshet med resultat hittil er begynnelsen til tilbakegangen. Alt snakk om at "vi er snart i mål" og "KK-kampanja er så godt som avslutta for vår del" må skarpt kritiseres.

For det første så er dagsavisa ei oppgave for hele partiet. Om noen ditrikt ikke opphår sin målsetting, så må andre overoppfylle sin. Vi har gjort vår innsats for dagsavisa først når vi har gjort vårt ytterste for å verve alle som er mulig å verve.

For det andre så betyr overoppfylling en strategisk fordel for oss, en fordel som vi vil dra nytte av i alt anna arbeid, 8. mars, 1. mai, sommerleir, og ikke minst ved valget til høsten. Når vi pr 15/1,2 måneder før KK-kampanja som hovedoppgave avsluttes har nådd 87 % av målsettinga, så må vi stille oss

som mål å kraftig overoppfylle målsettinga for distriktet.

Hvordan skal vi greie dette?

Vi må for det første beholde den kollektive stilen i arbeidet.

2 og 2 arbeider fortsatt sammen. Disse avtaler konsentrerte framstøt på tidspunkt hvor dette passer for begge, diskuterer linjer og metoder, oppsummerer erfaringer, kontrollerer hverandre gjensidig at jobben blir gjort. Vi må ~~h~~ holde på det at hele partiet er mobilisert, at hver eneste kraft partiet rår over, jobber planmessig med denne oppgava. Hvordan skal vi så prioritere kreftene?

1. Mange abonnenter på ukeavisa er ennå ikke oppsøkt.

Å få fullført dette er første oppgava i innspurten. De som ennå går rundt med gamle abonnenter i lomma, må skjønne at de går rundt med gull i lomma. Nesten alle abonnenter på ukeavisa som tas en skikkelig diskusjon med, tegner abonnement på dagsavisa. Det er en helt klar erfaring.

2. Vi har alle fått kontakt med folk i kampanjeuka som med litt oppfølging kan tegne abonnement. Vi hadde folk på lista som vi jobba etter som vi ikke traff heime. Vi har alle folk som vi vet om, smen som vi ennå ikke har ~~søkt~~ ^{oppøst}. Disse må vi ikke la gli ut av hendene på oss pga. "at det kom så mange andre oppgaver."

3. Kampanjeuka ga nesten ingen månedsabonnement, og relativt få kvartalsabonnement. Når resultatet likevel ble bra, så er dette en god ting på den måten at det er mange som kjehner avisa som raskt bestemmer seg for å abonnere på den lenge. Men samtidig viser dette at vi ennå ikke har utnytta de muligheter som fins i bredden, folk som ikke kjenner avisa så godt, folk som lurar på hvordan dagsavisa egentlig blir ol.

KK har nå lansert et tilbud på 1 månedsabonnement for 34 kroner, se TF for februar side. 3. Dette må propaganderes vidt og bredt og gir store muligheter for å verve abonnenter f.eks. i boligområdet. ~~xxxxxxxxxx~~

4. Alle på sirkelene må mobiliseres til å sjøl verve abonnenter. Sirkel- ledere må ta dette opp på en skikkelig måte på sirkelen.

5. Målsettinga for innspurten må være at alle medlemmer skal verve minst 1 abonnement i perioden 15/1-8/3. Alle lag skal i samme perioden verve like mange abonnenter som de har medlemmer. For de fleste medlemmer og for de fleste lag er det fullt mulig å overoppfylle denne målsettinga

6. Alle lag må så raskt som mulig oppfylle målsettinga si til rotasjonsinnsamlinga. Denne delen av kampanja har gått svakt. Det trengs i alle lag en kampanjeattra avslutning på denne innsamlinga som nå har vart i 2½ år

8. MARS 1977

I TF, januar -77 blir det slått fast at partiet må ta ansvaret for masse-mobiliseringa til 8. mars. Når vi ser på dannelsen av 8. mars-grupper er det mange som har brutt direktivet og ikke fått laget 8. mars-grupper på sitt sted. Dette kan bety at vi lager 8. mars-grupper når disse skulle vært i full sving med å mobilisere og at vi ikke greier målsettinga. Det er forskjellige grunner til at gruppene ikke blir dannet:

1. Kameratene har ikke kvitta seg med den sekteriske ideen om at kvinnekampen er bare for noen kvinner i partiet.
2. Det er så vanskelig å danne gruppe på plassen. Dette er blitt oppsummert av flere kamerater på store kvinnearbeidsplasser. Mange sier at deres plass er så spesiell.
3. Det er kvinner som er interessert i 8. marsarbeidet. Jenter inviteres til et lite møte hvor innlederen durer løs og går gjennom hele parolegrunnlaget, kjapt og mekanisk, lokale paroler og krav blir underordna i diskusjonen. De nye er tause. Ei jente sa da hun gikk fra et slik møte at hun måtte studere mer, og hadde ikke noe særlig lyst til å bli med i gruppa.

Innlederen tar utgangspunkt i den situasjonen kvinnene som er samla er i enten det er arbeidsplassen, boligområde eller skolen. Det er sin egen konkrete situasjon de kjenner og vil rette på. Ei jente som jobber i industrien ble veldig entusiastisk da hun forsto at hun jøl kunne reise paroler mot rasjonaliseringa på plassen, da boblet hun over av gode ideer over folk hun skulle oppsøke og hun syntes målesttinga på toget var for lavt. Det var en del kamerater som følte seg baktunge der de satt.

Dette er en riktig metode for å få med seg kvinnfolka i 8. mars-arbeidet.

MAO: METODE FOR LEDELSE, 1943.

"Massene på et gitt sted er som regel sammensatt av tre kategorier: De forholdsvise aktive, de mellomliggende

Når du starter 8. mars-arbeidet ta kontakt med de som står nær oss, gruppa behøver ikke være på mere enn fire-fem i starten. Å vente på at vi samler ti-femten stkker, betyr å ikke starte opp arbeidet. Når vi får diskutert de lokale krava og får entusiasmen for å mobilisere på disse, så viser det seg at vi sprer ringer i vannet. 8. mars-gruppene er for mobilisering på lokale krav og til toget, ikke for "interessante" diskusjoner for den lille faste kjerna. En ansvarlig kontaktperson er nok, ikke noe styrer så vi bare administrerer oss sjøl.

Hva gjør ei 8. mars-gruppe framover?

- Ei gruppe dannes ut fra lokale krav, en ansvarlig leder gruppa. Grunnlaget for 8. mars tas etterhvert opp i gruppa. Gruppa bør ikke reservere seg.

Lokale paroler:

- Diskuter hvilken lokale krav og andre paroler som dere synes er de viktigste å mobilisere på. Send inn de lokale parol. til 8. mars-komm!
- Husbesøk:
- Legg konkret plan for hvem de forskjellige skal besøke, selge støttekort til, få med i gruppa. Lag en tidsplan. Oppsummer arbeidet fortløpende.

Stand:

- Legg en plan for den; diskuter innholdet i god tid i forveien. Det er da uavhengige kan bli trukket med i arbeidet. Stilen med å hive seg rundt kvelden i forveien og sprengjobbe for å få ting ferdig er en fremmed arbeidsmetode for vanlige folk.

Støttekort:

- Det er gode erfaringer med at når en kjøper støttekort av deg, så spør du om hun/han vil ta 5 stk. og selge videre til bekjente. Du gjør avtale om å hente slippene på en bestemt dag. Dette nivået er det mange som vil være med på. Lever slippene til 8. mars-komiteen. NB! merk dere noen som støtter!

- 1200 I TOG:

- Vi vet at sjøl om mange støtter grunnlaget så er det et stort sprang å gå i tlg 8. mars. Alle som vi vet er nølende for å gå på gata må oppsøkes og diskuteres med. Gjør avtale om å møtes før toget.

Hva kan menn gjøre?

Alle kan spre 8. mars-avisa som har kommet ut nå. Alle kan kjøpe støttekort og selge sjøl. Oppsøk arbeidskamerater og snakk med kona om 8. mars og selg støttekort. Ikke bare få servert kaffe.

Litt om det toget som de andre kvinneorganisasjonene skal ha. Parolegrunnlaget deres står i Under Dusken nr. 1 1977. De prøver å framstille det slik at Kvinnefronten ikke har villet ha kontakt med dem, prøver å lure folk og at reservasjonsretten ber er en papirbestemmelse. De har ikke markert seg spesielt ennå. 8. marskomiteen har fått tilslutning på hele grunnlaget fra forskjellige konferanser i NGS (Norsk gymnassamband) og av styret i Sør-Trøndelag gymnasutvalg. Invitasjonen fra de andre kvinneorg. ble nedstemt. Begrunnelsen for tilslutning er at vi har valgt side i kampen, viser internasjonal solidaritet og at det er reservasjonsrett, og at det ikke er kvinneorganisasjonenes tog. Representantene fra de andre kvinneorganisasjonene forsvant slukøret fra møtet.

I møte med de andre kv.org. diskuterer politikken og de er på defensiven med en gang. Eks.: B & R ville ha gratis daghjem som hovedparole, men ble nedstemt. Kall dem svikere. Kvinneforbundet går imot Norsk Front, hvorfor reiste de ikke den parolen? kall dem feiginger og at de vil mele sin egen kake istedet for å reise kvinner til kamp mot fascismen. At kvinneorg. står sammen på 8. mars er overordna alt annet! I petra nr. 2-77 (KF's internblad) er det gjort grundig rede for forhandlinger om møtet med de andre.

8. Mras-komiteen i Trondheim har ko-notortid i KF's kontor, Krambugata 13, telefon 20212, tirsdag kl. 17-18 tordag 17-18 og lørdager 10-11.

- Det kommer plakater og merker.
- Lever slippene for støttekortene her.
- Hent 8. mars avisa og del den ut.
- Det kommer en løpeseddel til nærmere 8. mars som går direkte på mobiliseringa til dagen.
- Samle inn penger.

Til distriktet forøvrig. Bestill raskt merker og plakater og løpesedler direkte sjøl fra Kvinnefronten i Norge Uranienborgveien 11, Oslo 1. Lag underskriftslistor.

ADVARSEL MOT 1. MAI-KVELEREN FRA TRONDHEIM!

(Fram-Kamerater-korrespondent, Trondheim).

Det viser seg at 1. mai-morderen S. Ek-Terist er på frifot og holder til i området. S. Ek-Terist har sannsynligvis varig svekkede massemobiliseringsevner, og kan være farlig. Han reagerer sterkt mot mange folk i demonstrasjonstog, og gjør hva som helst for å forhindre det. Publikum oppfordres særlig til å være på vakt foran 8. mars og 1. mai.

S. Ek-Terist må ikke undervurderes. Han opptrer stadig i nye forklædninger og kan derfor være vanskelig å kjenne igjen. Her følger det Fram Kamerater til nå har brakt fram i lysset om hans framferd i Trøndelag denne våren. (Vi oppfordrer alle våre lesere til å være årvåkne og rapportere alle spor etter S. Ek-Terist. Vi utlover dusør til den som skaffer opplysninger som kan føre til at han blir uskadeliggjort).

I fjor var S. Ek-Terist imot alle lokale paroler og dagskrav i 1. mai-toget. Denne forklædningen er nå så kjent at han sjelden bruker den. I ett tilfelle i år sa han at han var for lokale paroler, men at vi må vente med å lage dem. Først må vi opprette lokale komiteer, så må vi diskutere alle hovedparolene grundig, så kan vi begynne å tenke på de lokale parolene. En slik framgangsmåte er dobbeltvirkende. Først får vi svært få med i komiteen fordi vi ikke har lokale krav å trekke dem med på. Deretter skremmer vi vekk alle som ikke er enige i alle hovedparolene i løpet av to-tre møter med almenne diskusjoner. Og så står vi igjen med en svært konsolidert kjerne, klar til å ta fatt på de lokale parolene, og mobiliseringa.

Da noen kamerater innvendte at politikkene må komme før organiseringa, at vi må ha et forslag til lokale paroler når vi organiserer komiteen, likte S. Ek-Terist dette dårlig. Da de atpå til sa at diskusjonene i 1. maikomiteene måtte konsentrere seg om å diskutere de parolene de særlig skulle mobilisere på, ble han desperat og kalte dem revisjonister!

Etter dette holdt han seg i ro lenge. Så dukket han opp igjen, under pseudonymet Mass. E. Linje, og foreslo en mengde lokale paroler i seksjonen sin. "Vi må lage mange paroler slik at alle kan finne en som passer for dem", sa han. Han håpet at kameratene hadde glemt at i fjor var det mange seksjoner i 1. mai-toget i Trondheim som hadde både 30 og 40 skrivebordsparoler, uten at dette førte til at det kom fler i tog. Det store antallet paroler var egentlig et uttrykk for at seksjonsledelsen ikke hadde gjort undersøkelser av massenes virkelige meninger og interesser, og sammenfattet disse i noen få viktige paroler. Og da ble det sjølsagt også umulig å konsentrere kreftene om å utløse massenes aktivitet rundt de viktigste sakene. Og det var akkurat det S. Ek-Terist ønsket. Dessuten tenkte han som så at hvis vi foreslår tilstrekkelig mange paroler for seksjonen, så konsentrerer folk seg om det og glemmer å arbeide med å reise lokale krav som uttrykker massenes interesser på akkurat deres arbeidsplass. Slik det gikk i fjor.

Etter hva Fram Kameraters korrespondent har brakt på det rene er S. Ek-Terist nå spurløst forsvunnet. Det skal ha skjedd da et lag tok for seg beretningsforslagets avsnitt om masselinja og diskuterte dette grundig ut fra erfaringene med 1. maiarbeidet i fjor. Dermed ble S. Ek-Terist sitt siste utspill avslørt. Da han forsto det ble han først ildrød av sinne, så ble han blek, og så forlot han møtet. Siden har ingen sett ham.

Fram-Kamerater-korrespondent
i Trondheim.

SISTE. SISTE: S. EK-TERIST SLAR TIL IGJEN!

En bygningarbeider i Trondheim ble natt til fredag regelrett slått ned av S. Ek-Terist. Han forteller til FK at han tidlig i februar tok opp med arbeidskameratene sine at han var med i en 1. maikomité. Da S. Ek-Terist fikk snusen i at han til og med hadde diskutert med arbeidskameratene hvilke paroler de syntes bygningsarbeiderne burde stille i år, ble han rasende.

Det siste bygnibgsarbeideren husker før han våknet på sjukehuset var at S. Ek-Terist hveste mellom sammenbitte tenner: "Din... din masse-mobilisør!".

Etter denne siste hendelsen står det klart at kampen mot S. Ek-Terist kommer til å bli hard og langvarig. Fram Kamerater vil igjen oppfordre sine lesere til å rapportere raskt hvis de mener å ha sett S. Ek-Terist. Vi kommer tilbake med mer om jakten på denne farlige skadegjørereren.

SPRE KOMMUNISTISK PROPAGANDA I 8. MARS RØRSLA.

Lening og Stalin sår fast at målet for kvinnerørsla må vera sosialismen og proletardiktaturet. Stalin seier det slik: "Dei arbeidande kvinnene - arbeidaren og bønder - er den største reserven for arbeiderklassen. Dei tel vel halvparten av folkemengda. Lag-naden til den proletariske makta blir bestemt av om kvinnerservan vil bli for eller mot arbeidarklassen."

Lening seier det slik: "Utan at me har med oss millionane av kvinner kan me ikkje hevda proletardiktaturet, me kan ikkje driva oppbygginga av kommunismen." Og vidare: "Er eg ennå nøydd til å sverja på, eller få Dykk til å sverja på at også kampen kvinnekrava må knytast saman med målet: Erobring av makta, oppretting av proletardiktaturet? For tida er og blir dette vårt alfa og omega."

Stalin slår fast at Partiet si oppgåve er å få alle masseorganisasjonane til å dra i same retning - til å slost for den revolusjonære omveltninga.

I den siste tida har det blitt oppsummert fleire gonger at Partiet sitt arbeid i kvinnerørsla lid av viktige feil. Den kommunistiske kaderen har ikkje makta å knyta kampen for dagskrava saman med den meir langsiktige kampen. Desse feila må

rettast opp nå i samband med 8. mars arbeidet. Våre kameratar må bli mykje meir dristige til å ta opp diskusjonar om det fulle perspektivet på kvinnefrigjeringa. Det kommunistiske synet på kvinnespørsmålet bør propagerast. Desse bøkene "Frigjeringa av kvinnene", Røde Fane-nummeret, AKP si kvinnebok osv. bør spreist blandt uavhengige som tek del i 8. mars-arbeidet.

Den andre viktige saka er spørsmålet om organisering. Også på dette punktet har Partiet hatt avvik. Uavhengige i 8. mars rørsle må spørjast om dei vil organisera seg i Kvinnefronten, om dei vil organisera seg i Partiet - alt etter politisk nivå.

Hvis med ikkje tek kampen opp mot dei to punkta - i spørsmålet om organisering - vil kvinnerørsla aldri bli noka stor, revolusjonær rørsle. Og me vil heller aldri nå målet: Proletardiktaturet.

HOLGER.

OM OPPROTUNISME I KAMPEN MOT STREIKE-
BRYTERI

Klassekampen skjerper seg og kampen mot streikebryteri er på ny ei viktig oppgave for arbeiderklassen. La oss sjå på nokre ærfaringer:

1. Hamnerverksarbeidarane gikk til streik på ei avdeling. Alle vart truga med sparken. Ca. 4-5 gikk tilbake til arbeid. Resten av arbeidet vart gjort og gjøres fortsatt av streikebrytere. Den økonomiske virkninga av streiken er borte. Streikebrytarane gjorde og gjør fortsatt den skitne jobben sin utan ein gong å bli mint på det.
2. Champignon-arbeidarane reiste kampen mot streikebryteri. Dei arrangerte demonstrasjonar utafor arbeidsplassen mot streikebryteri, dreiv agitasjon mot streikebryteri. Dei gjorde det som har vært gjort mot streikebrytere, dei hengte ut streikebrytaren ved navn slik at det er opp til enhver som solidariserer seg med arbeidernes kamp å minne vedkommende om hans judasgjerning og behandle ham deretter. Mange gjorde også det. Dei snakka til og ropte etter streikebrytaren og håna han. Andre knuste rutene i huset hans. Da dette skjedde var det mange kamerater som tok feil og vart forvirra. Noen snudde saken opp ned og trudde dette var ein provokasjon. Dei meinte at dette skulle tene til å gjøre streiken upopulær blandt massane. Til dette er det ~~børre~~ å seie: Sympati for ein streik som ikkje har det økonomiske presset som våpen hjelper lite. Men sympati for ein streik som bekjemper streikebryteriet duger. Sjå på Bryggearbeidarane i Oslo! Derfor er det nødvendig at vi kommunister går i spissen for ein hard agitasjon mot streikebryteri!

Så den siste og viktigaste erfaringa, Hustadstreiken. Her har streikebryteriet slått beina under streiken. Dersom denne streiken taper er det takket være at streikebryteriet ikkje er bekjempa. Men hvis streikebryteriet blir stoppa er arbeidarane igjen på offensiven.

Hustad-arbeidarane har gått i spissen for millitant kamp mot streikebryteri. Men enda hører en mye tilbakeliggende innvendinger som: "Det og det skulle ikke vært gjort sånn", "Er det blitt snakka nok med streikebryterne", "Hvis streikebryteren ble dytta ned av rampen, er jeg uenig", "Hvis streikebryteren ble sparka i ansiktet (trynet) med overlegg, så er jeg uenig". Dette mener jeg representerer borgerlige standpunkter i synet på streikebryteri og uvilje mot å føre ein hard kamp mot streikebryteriet. Ei fortsettelse av linja med "sympati for streikekampen når streiken ikke lenger har noen økonomisk virkning."

JOHANNES

